

E Xsúltet iam angé-li-ca turba cæ-ló-rum: exsúltent di-
ví-na mysté-ri-a: et pro tanti Re-gis victó-ri-a tu-ba ín-
so-net sa-lu-tá-ris. Gáude-at et tellus, tantis irra-di-á-
ta fulgó-ri-bus: et æ-térni Re-gis splendó-re illustrá-ta,
tó-ti-us orbis se sénti-at ami-sisse ca-lí-gi-nem. Læ-té-tur
et ma-ter Ecclé-si-a, tanti lúmi-nis adorná-ta fulgó-ri-bus:
et magnis popu-ló-rum vó-ci-bus hæc au-la re-súl-tet.

(Quaprópter astántes vos, fratres ca-ríssimi, ad tam mi-ram
hu-ius sancti lúmi-nis cla-ri-tá-tem, una me-cum, quæso, De-
i omni-po-téntis mi-se-ri-córdi-am invo-cá-te. Ut, qui
me non me-is mé-ri-tis intra Le-vi-tá-rum núme-rum digná-
tus est aggre-gá-re, lúmi-nis su-i cla-ri-tá-tem infúndens,
cé-re-i hu-ius laudem implé-re perfí-ci-at.)

(**V.** Dómi-nus vo-bíscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.)

V. Sursum corda. **R.** Habémus ad Dómi-num.

V. Grá-ti-as agámus Dómi-no De-o nostro.

R. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, invi-sí-bi-lem De-um Patrem om-
ni-po-téntem Fi-li-úmque e-ius uni-gé-ni-tum, Dómi-num
nostrum Ie-sum Christum, to-to cordis ac mentis af-féctu
et vo-cis mi-nisté-ri-o personá-re. Qui pro no-bis æ-tér-
no Patri Adæ dé-bi-tum solvit, et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-
ti-ónem pi-o cru-ó-re de-térsit. Hæc sunt e-nim festa
paschá-li-a, in qui-bus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur,
cuius sán-gui-ne postes fi-dé-li-um consecrántur. Hæc nox
est, in qua primum patres nostros, fi-li-os Isra-el edúctos
de Æ-gypto, Ma-re Rubrum sicco vestí-gi-o transí-re
fe-císti. Hæc í-gi-tur nox est, quæ pecca-tó-rum ténebras
co-lúmnæ illumi-na-ti-ó-ne purgá-vit. Hæc nox est, quæ
hó-di-e per uni-vérsum mundum in Christo cre-déntes, a
ví-ti-is sæcu-li et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segre-gá-tos,
red-dit grá-ti-æ, só-ci-at sancti-tá-ti. Hæc nox est, in qua,
destrúctis víncu-lis mortis, Christus ab ínfe-ris victor ascén-
dit. Ni-hil e-nim no-bis nasci pró-fu-it, ni-si réd-i-mi pró-fu-
is-set. O mi-ra circa nos tu-æ pi-e-tá-tis digná-ti-o! O in-
æstimá-bi-lis di-lécti-o ca-ri-tá-tis: ut servum red-í-me-res,
Fí-li-um tra-di-dísti! O certe ne-cessá-ri-um Adæ peccá-
tum, quod Christi mor-te de-lé-tum est! O fe-lix culpa, quæ
ta-lem ac tantum mé-ru-it há-be-re Red-emptó-rem! O
ve-re be-á-ta nox, quæ so-la mé-ru-it sci-re tempus et ho-
ram, in qua Christus ab ínfe-ris re-surré-xit! Hæc nox est,
de qua scriptum est: Et nox sic-ut di-es illumi-ná-bi-tur:
et nox illumi-ná-ti-o me-a in de-lí-ci-is me-is. Hu-ius
í-gi-tur sancti-fi-cá-ti-o noctis fu-gat scé-le-ra, culpas la-
vat: et reddit inno-cé-nti-am lapsis et mæstis læ-tí-ti-am.

Fu-gat ó-di-a, concórdi-am pa-rat et curvat impé-ri-a.

In hu-ius í-gi-tur noctis grá-ti-a, sú-sci-pe, sancte Pa-ter,
laudis hu-ius sacri-fi-ci-um vesper-tí-num, quod ti-bi in
hac cé-re-i obla-ti-ó-ne so-lémni, per mi-nistró-rum ma-
nus de opé-ri-bus a-pum, sacro-sáncta reddit Ecclé-si-a.

Sed iam co-lúmnæ hu-ius præcó-ni-a nó-vimus, quam in
honó-rem De-i rú-ti-lans ignis accéndit. Qui, lí-cet sit di-
ví-sus in partes, mu-tu-á-ti tamen lúmi-nis detrimen-ta non
no-vit. A-li-tur e-nim liquánti-bus ce-ris, quas in substánti-
am pre-ti-ó-sæ hu-ius lámpa-dis a-pis ma-ter e-dú-xit.

O ve-re be-á-ta nox, in qua terré-nis cæ-lésti-a, humá-nis
di-ví-na iungúntur!

O-rá-mus ergo te, Dómi-ne, ut cé-re-us iste in honó-rem
tu-i nó-mi-nis consecrá-tus, ad noctis hu-ius ca-lí-gi-nem de-
stru-éndam, inde-fí-ci-ens perse-vé-ret. Et in odó-rem su-
a-vi-tá-tis accéptus, supérnis lumi-ná-ri-bus misce-á-tur.

Flammas e-ius lú-ci-fer ma-tu-tí-nus invé-ni-at: il-le, inquam,

Lú-ci-fer, qui nescit occá-sum. Christus Fí-li-us tu-us qui,

regréssus ab ínfe-ris, humá-no gé-ne-ri se-rénus il-lú-xit,
et vi-vit et regnat in sæcu-la sæcu-ló-rum. **R.** Amen